

Linnéuniversitetet

Kalmar Växjö

Examensarbete

Att skriva musik till TV

*Ett konstnärligt arbete om populärmusik i
amerikanska TV-serier*

Författare: Oscar Kareld
Handledare: Patrik Ahlm, Karin
Larsson Eriksson
Examinator: Hans-Erik Holgersson
Termin: VT16
Ämne: Musik
Nivå: Kandidat
Kurskod: 2MU80E

Sammanfattning

Det här arbetet handlar om att skriva och producera musik för det specifika ändamålet att den ska användas i amerikanska drama-TV-serier. Arbetet inleddes med en analys av ett antal olika TV-serier och hur populärmusik används i dessa. Baserat på den analysen har jag sedan skrivit sju låtar som är tänkta att fungera i ett liknande scenario. Jag har även spelat in och arrangerat tre av dessa låtar.

Nyckelord

Låtskrivande, TV-serier, singer-songwriter

Abstract

This bachelor thesis is about writing and producing music for the specific purpose of being used in American drama television shows. It began with an analysis of a number of different television shows and how they use popular music. Based on that analysis, I then wrote seven songs that were supposed to work in a similar scenario. I also recorded and arranged three of these songs.

Key words

Songwriting, television shows, singer-songwriter

Tack

Ett stort tack till Patrik Ahlm, vars feedback och uppmuntran har motiverat mig att jobba hårdare och skriva bättre låtar. Tack till Karin Larsson Eriksson för välbehövlig feedback på min text. Tack till Uran Shishko för vackert pianospel.

Innehåll

1 Inledning	3
1.1 Syfte	3
1.2 Frågeställningar	3
1.3 Avgränsningar	3
1.4 Metod	4
1.5 Terminologi	5
2 Analys	5
2.1 Hur viktig är musiken?	5
2.2 Tema	6
2.3 Genre	7
2.4 Text	7
2.5 Arrangemang	8
3 Genomförande och Resultat	8
3.1 Words	8
3.2 Starlight	9
3.3 Most of Me	9
3.4 The Funeral	10
3.5 Bittersweet	11
3.6 One Day	11
3.7 Read My Mind	11
4 Diskussion	12
4.1 Texter och teman	12
4.2 Genre och arrangemang	13
5 Slutsats	14
Referenser	16
Bilagor	I
Words - Lyrics	I
Starlight - Lyrics	II
Most of Me - Lyrics	III
The Funeral - Lyrics	V
Bittersweet – Lyrics	VI
One Day – Lyrics	VII
Read My Mind – Lyrics	IX
Loggbok	X

1 Inledning

Efter snart två och ett halvt år av universitetsstudier i musikproduktion har jag bland annat lärt mig en sak: Det är svårt att tjäna pengar på musik. Detta var något jag fick berättat för mig redan under min första vecka på programmet och sedan dess har jag blivit påmind om det med jämna mellanrum. Jag närmar mig nu slutet av min utbildning och frågan ”hur ska jag kunna tjäna pengar på att producera musik?” har aldrig varit mer aktuell än nu.

Musik till film och TV-serier har aldrig efterfrågats i större utsträckning än idag. I den amerikanska TV-serien *One Tree Hill* används i genomsnitt tio låtar per avsnitt (Frederick, 2010 s. 3). På en säsong, som vanligtvis innehåller 24 avsnitt, innebär det ungefär 240 låtar per år. Om man då tänker sig hur många TV-serier och filmer som sänds per år, inser man ganska snabbt att det rör sig om enorma mängder musik.

1.1 Syfte

Syftet med denna studie är att få en inblick i vad som krävs för att skriva och arrangera låtar specifikt för TV-serier. Jag vill få en ökad förståelse för hur musik används i vissa TV-serier och vad jag som låtskrivare och musikproducent borde lägga fokus på för att skriva och producera låtar som kan tänkas fungera i ett liknande sammanhang.

1.2 Frågeställningar

1. Hur används populärmusik i amerikanska drama-TV-serier och finns det mönster att hitta angående genre, tema, text, musik och arrangemang?
2. Hur kan jag som låtskrivare och musikproducent utnyttja dessa mönster för att i högre grad skriva och producera musik som kan tänkas fungera i ett liknande bildmedium?

1.3 Avgränsningar

I mitt arbete har jag inte behandlat så kallad ”underscore”, det vill säga icke-diegetisk instrumental musik, utan enbart fokuserat på icke-diegetisk populärmusik som

innehåller både text och musik. När jag i rapporten diskuterar ”musik”, syftar jag alltså inte på all den instrumentala musik som också används i TV-serier.

1.4 Metod

Inledningsvis har jag tittat på och analyserat ett urval av amerikanska drama-TV-serier och hur de använder sig av musik. De TV-serier jag har valt att utgå ifrån är House M.D. (Shore, 2005), Grey’s Anatomy (Rhimes, 2005), Gilmore Girls (Sherman-Palladino, 2000) och Scrubs (Lawrence, 2001). Anledningen till att jag valt att fokusera på just amerikanska drama-TV-serier är att det är en av de största marknaderna för musik inom TV-branschen (Frederick, 2010 s. 264). Jag har också tittat på många olika TV-serier av detta slag tidigare, vilket har underlättat mitt analysarbete. Målet var att hitta mönster, återkommande teman och genrer samt likheter i text, musik och arrangemang, för att sedan kunna ta hjälp av denna analys i min egen låtskrivande- och arrangeringsprocess.

När analysen var klar, hade jag hittat ett ungefärligt ”recept” på hur jag borde tänka när jag producerar musik för detta ändamål. Dessa regler och riktlinjer har jag förhållit mig till när jag skrivit ett antal låtar, som är tänkta att fungera i en amerikansk drama-TV-serie. Utöver min egen analys, har jag tagit hjälp av boken *Shortcuts to Songwriting for Film and TV* (Frederick, 2010). Boken är i allra högsta grad relevant för mitt arbete, då Frederick ger många tips om hur man ska tänka när man arbetar mot TV-branschen.

Efter att jag skrivit text och musik har jag spelat in (och i vissa fall arrangerat) låtarna. Även under inspelnings- och arrangeringsfasen har jag gjort mitt bästa för att förhålla mig till min analys i varje beslut jag tagit.

De låtar jag valt att arrangera har jag sedan mixat, med förhoppningen att kunna lyfta fram låtarna och arrangemangen på ett bra sätt. Dock har jag inte lagt någon större vikt vid detta steg, då mixdelen inte varit en del av min analys och därför inte har någon större betydelse för min slutgiltiga diskussion.

Arbetet har dokumenterats med hjälp av loggbok, där jag har diskuterat och reflekterat över spontana tankar och idéer som dykt upp i min skapandeprocess. Jag har även under

arbetets gång gjort audioinspelningar av låtarna med hjälp av en mobil enhet, för att kunna dokumentera låtarnas utveckling så att jag i ett senare skede kunde gå tillbaka och reflektera över mina beslut och hur de påverkade resultatet.

1.5 Terminologi

Music supervisor – En person vars uppgift är att ta beslut om all musik som hörs i film och TV.

MIDI – Står för Musical Instrument Digital Interface och är en gränssnitt som gör att till exempel ett klaviatur kan kommunicera med en dator. Kommunikationen sker inte i form av ljud, utan information (White, 1999)

Broadcast quality – Ett begrepp som ofta nämns i *Shortcuts to Songwriting for Film and TV*, som innebär att en inspelning och mix uppnår tillräcklig kvalitet för att användas i ett TV-sammanhang (Frederick, 2010).

Diegetisk – Är ett begrepp för musik som spelas i en film eller TV-serie och som rollkaraktärerna är medvetna om. Motsatsen *icke-diegetisk* är alltså musik som tittaren, men inte karaktärerna i bild, kan höra (Cooke, 2008)

2 Analys

2.1 Hur viktig är musiken?

När jag har tittat på och analyserat musiken i de TV-serier jag valt att utgå ifrån, jag har ibland fått vara ganska selektiv. För det första har jag inte tagit hänsyn till någon typ av diegetisk musik. För det andra har jag försökt att fokusera på låtar som har en så central roll i en scens berättande som möjligt, och jag ska försöka förklara vad jag menar med detta. I en scen utan dialog som använder musik, skulle man kunna hävda att musiken är den näst viktigaste beståndsdel i scenen (efter det man faktiskt ser i bild, såklart). I en scen med dialog och musik, hamnar musiken genast på tredje plats, då vad som sägs och vad som visas förmodligen har en mer central roll i berättandet. Detta är något som jag framför allt har behövt ha i åtanke när det gäller exempelvis *Grey's Anatomy*. Många gånger används en upptempolåt för att introducera en ny scen och berätta för lyssnaren

att det är dags att vara uppmärksam. Men eftersom Grey's Anatomy, liksom många andra serier, använder berättarröst för att tittaren verkligen ska förstå hur huvudpersonen tänker, blir musiken helt plötsligt den fjärde viktigaste byggstenen i en scen (efter bild, berättarröst och dialog karaktärerna emellan). Det är alltså ungefär så här jag har fått tänka när jag bedömer om en låt borde vara en del av min analys över huvudet.

2.2 Tema

Trots att alla TV-serier jag tittat på skiljer sig i handling, märks det tydligt att samma teman återkommer gång på gång. Universella teman, så som vänskap, obesvarad kärlek, sorgen efter att ha förlorat någon som stått en nära, eller en vilja att kämpa vidare även när livet är som svårast, dyker upp i princip alla TV-serier inom genren drama. Det är inte heller ovanligt att samma eller liknande teman dyker upp flera gånger i samma TV-serie. Detta är något som ofta inträffar när en TV-serie blir populär och dess popularitet resulterar i många säsonger.

Man märker också att vissa teman är mer frekvent återkommande i vissa TV-serier. I exempelvis House M.D., som handlar om en person som vägrar ge efter för samhällets förväntningar för hur man ska uppföra sig som person och läkare, ser man ofta att temat ensamhet dyker upp. I kontrast till detta har vi Gilmore Girls, där den centrala relationen i serien är den mellan en mamma och hennes tonåriga dotter. Här är det snarare gemenskap, och en känsla av att man alltid har någon att lita på, som är det återkommande temat i handlingen – och därför även i musiken. Detta kan man dra nytta av om man skriver en låt med en specifik TV-serie i åtanke. Det märks också att vissa artisters musik används flera gånger inom samma TV-serie, vilket förmodligen delvis beror på att dessa artisters musik och texter fungerar bra med de teman och den övergripande känsla som en TV-serie behandlar och vill förmedla. Detta är en annan sak man kan dra nytta av som låtskrivare: Lyssna på de artister som återkommer i en TV-serie och försök förstå varför de passar så bra.

2.3 Genre

När jag påbörjade min analys, förstod jag snabbt att singer-songwriter-genren är överrepresenterad i TV-serier av denna kategori. Musiken som används har som sagt en mer eller mindre betydande roll för scenen, och jag skulle vilja hävda att de scener där den har en mer central roll ofta använder singer-songwriter som musik för att förstärka känslan i scenen. Jag tror att singer-songwriter-genren lämpar sig bra för att de sparsmakade arrangemangen och det faktum att text och sång står i fokus gör att låten kan ha en bärande roll utan att helt köra över tittaren, så att denne blir mindre intresserad av vad som händer i bild för att musiken tar all uppmärksamhet. Att just akustisk och sparsamt arrangerad musik används, märks också när man tittar på etablerade band och artister och vilka av deras låtar som används i TV-serier. Exempelvis the White Stripes, vars sound ofta påminner om garagerock, får istället visa en mer avskalad sida i House M.D (Foster & Platt, 2007), där låten *We're Going To Be Friends* (White & White, 2001) - som i princip bara innehåller en enkel akustisk gitarr och sång - används för att gestalta ett oavsiktligt vänskapband mellan House och en annan karaktär.

I de scener där musik används, men har en mindre central roll för berättandet, används i högre grad rock- och popmusik som är mer fartfylld. Detta är förmodligen för att skapa en känsla av högre tempo, så att man som tittare inte blir uttråkad.

2.4 Text

Texten har en enorm betydelse för om en låt fungerar i en TV-serie. Om texten på något sätt skär sig med det som händer i bild, kommer låten sannolikt att bytas ut mot en annan. Vad som är genomgående för de flesta av de låtar som används i de TV-serier jag tittat på, är att texterna inte är särskilt lätta att greppa. Det jag menar med detta är att man sällan får specifikt berättat för sig var en låt utspelar sig och vem den är skriven till, för att detta förmodligen hade skurit sig mot det som händer i bild. Frederick (2010) skriver mycket om detta i *Shortcuts to Songwriting for Film and TV*, och det märks att hennes observationer är baserade på hur det fungerar i verkligheten. De låtar som används går ofta att tolka på många olika sätt, vilket gör att man som tittare kan göra en direkt koppling mellan det man hör och det man ser, och applicera den tolkning som bäst passar ihop med handlingen i TV-serien. Någon som jag själv, och förmodligen de

flesta andra, gör automatiskt är att anta att en låt i en TV-serie som är skriven i första person handlar om huvudpersonen i serien. Ett exempel på detta är John Mayers låt ”Gravity” (2006), som används i en scen i House M.D (Sackheim, Friend, Lerner, Kaplow & Shore, 2006). När Mayer sjunger ”Gravity is working against me, and gravity tries to pull me down”, så tänker vi som tittar automatiskt att det är House själv som känner så – även om karaktären själv aldrig hade använt de orden.

Något intressant jag upptäckte under min analys, är att många låtar som används i TV-serier har en väldigt sparsmakad text vad det gäller mängd ord. Jag återkommer till John Mayer och hans låt ”Gravity” (2006). Om man tittar på texten i låten inser man att det sägs väldigt lite och att det dessutom är mycket upprepning. Trots detta säger låten väldigt mycket mellan raderna och han lyckas till och med få den att växa och få en djupare innebörd och en karaktärsutveckling mot slutet av låten. *Det* är ett tecken på en bra text, som inte säger mer än den behöver för att få fram sin poäng. Ett annat exempel på detta är ”Keep Breathing” av Ingrid Michaelson (2008), som används i Grey’s Anatomy (Corn, Phelan & Rater, 2007).

2.5 Arrangemang

Just arrangemangen har jag redan pratat lite om när jag diskuterat genrer och det faktum att singer-songwriter är överrepresenterad. Inom denna genre ser vi ofta avskalade arrangemang. En annan sak som definierar genren är att instrumenteringen ofta är väldigt organisk, vilket gör att du sällan hittar synthar och andra processerade ljud i dessa arrangemang. Låtarna är ofta arrangerade runt sång och akustisk gitarr eller piano. Vill man ha en ”pad” i sin låt, så är det till ens fördel att välja stråkar snarare än en syntetisk pad. Sången är ofta känslösam och i mixen ligger den långt fram och högt i volym, för att ge lyssnaren en känsla av närhet och intimitet.

3 Genomförande och Resultat

3.1 Words

Den första låten jag skrev heter Words, och beskriver känslan av att inte kunna hitta rätt ord i en situation som kräver det. Som lyssnare förstår man att det har uppstått en konflikt som huvudpersonen i låten menar inte gick att undvika. I låtens brygga

använder jag metaforen av en skogsbrand: Ingen såg röken i tid och nu har den vuxit sig för stor för att regnet ska kunna släcka den.

Jag påbörjade inspelning och arrangering av låten i ett tidigt stadium, för att ha något att spela upp under ett lyssningsseminarium. När det sedan var dags att påbörja inspelningsprocessen på riktigt, valde jag att inte fokusera på den här låten och lämnade den som den var. Även om jag själv anser att produktionen av låten endast är påbörjad, kan det vara värt att påpeka att många av låtarna jag stött på i min analys arrangemangsmässigt låter ungefär så här.

3.2 Starlight

Starlight är en låt som handlar om ensamhet. Huvudpersonen har ingenstans att vända sig och som en sista utväg ber han stjärnhimmeln om hjälp och vägledning. Trots att texten förmedlar ensamhet, ger den övergripande känslan i låten en känsla av hopp. Det finns en kontrast mellan vers och refräng, där versen är en beskrivning av att känna sig vilsen och ensam, och refrängen förmedlar en strävan efter att "hitta sin väg". Låten tar mycket inspiration från House M.D. (Shore, 2005), som ofta behandlar temat ensamhet, men är inte på något sätt skriven specifikt för den TV-serien.

I arrangemanget ville jag börja väldigt avskalat, och sedan bygga på mer och mer under låtens gång. Då den akustiska gitarren höll rytmen bra, ville jag kombinera det med ett piano som spelade lite mer fritt från rytmen. Därför tog jag hjälp av min vän Uran Shishko, som är en duktigt pianist och gav låten ett lyft tack vare sitt pianospel.

3.3 Most of Me

Den här låten handlar om en inre kamp, där en liten del av huvudpersonen vill en sak men resten av honom vill en annan. Han uttrycker en önskan att lämna sitt nuvarande liv bakom sig. Man förstår också att det finns en annan person i bilden och att det finns någon sorts konflikt mellan dessa två individer. Dock är det inte denna konflikt som gör att huvudpersonen vill åka iväg, då han klargör för sin vän att denne gärna får följa med honom. Personligen tolkar jag konflikten som någon sorts vardagstristess och att huvudpersonen helt enkelt vill ge sig ut i världen för att uppnå något sorts mål.

Jag valde att spela in och arrangera den här låten för att jag tyckte den hade ett skönt gung, och jag ville se om jag kunde förstärka detta i arrangemanget. Jag valde att bygga låten på akustisk strum-gitarr, i kontrast till plock-gitarr som utgår grunden för de flesta av mina andra låtar.

3.4 The Funeral

Redan när jag var halvvägs genom min analys visste jag att jag ville skriva en låt som handlar om att förlora någon som står en nära. Jag skulle säga att de flesta TV-serier inom genren drama någon gång behandlar det temat, och begravningsscener innehåller i stort sett alltid en låt snarare än instrumental musik. I min egen analys hittade jag exempel på detta i bland annat Scrubs (Koch, Donovan & Goldman, 2004), där Joshua Radins låt ”Winter” (2006) spelas.

”The Funeral” var egentligen bara en arbetstitel jag använde innan jag skrivit texten. Dock bestämde jag mig för att behålla den, eftersom Frederick förklarar att en titel genast kan berätta för en music supervisor om låten passar för dennes ändamål (2010, s. 123). Tack vare min titel förstår man, innan man ens har hört låten, att den behandlar temat död.

Mer specifikt handlar låten om att huvudpersonen upplever det som att tiden står still och att människorna runt omkring endast får honom att känna sig mer ensam. I refrängen förstår man att huvudpersonen känner som han gör eftersom någon som stod honom nära har gått bort, tack vare frasen ”sometimes the strongest heart still can’t keep on beating”.

I den här låtens arrangemang har jag tagit ut svängarna en del. Även här tog jag hjälp av Uran för att spela in piano, men väntade med att introducera pianot till låtens andra refräng, nästan två och en halv minut in i låten. När sticket sedan kommer, låter jag endast pianot fortsätta spela som stöd till sången, medan alla andra instrument försvinner. Jag tyckte detta gav låten lite extra tyngd mot slutet.

3.5 Bittersweet

Låten handlar om att bygga upp förväntningarna i sitt huvud så mycket att man blir besviken när verkligheten tar över. Första versen beskriver hur huvudpersonen länge har väntat på det här ögonblicket, som sedan går över till en refräng som handlar om att smaken han längtat efter tyvärr var ”bittersweet”. I andra versen går låten från att handla om något inre till något yttre, då en annan person kommer in i bilden. Huvudpersonen förklarar att han får frågor som han inte kan svara på, även om han kanske borde.

3.6 One Day

I den här låten tog jag mycket inspiration från en låt som jag tidigare nämnde i min analys, ”We’re going to be friends” av the White Stripes (2001). Efter att jag stött på den i mitt eget analysarbete av House M.D., dök den även upp som exempel i boken *Shortcuts to Songwriting for Film and TV* (Frederick, 2010). Föga förvånande fastnade låten i mitt medvetande. Jag var bland annat imponerad av låtens enkla arrangemang, som endast består av en ensam gitarr och sång. Ingen körsång, inga stråkar, inte ens en bastrumma. Det finns någon sorts percussion i låten, men när jag lyssnade på det insåg jag att det mycket väl kan vara en fot som trampar takten i golvet. Det låter som att Jack White bara ställt upp en mikrofon i sitt vardagsrum och spelat in låten på tio minuter. Får det *vara* så enkelt? Uppenbarligen får det det.

Låten One Day handlar om två människor och deras framtidsdrömmar. Låten har en tydlig anchor line som lyder ”One day we will have it all” som sammanfattar låten på ett bra sätt. Mot slutet ändrar låten riktning lite grann, då den går från att beskriva dessa två människors jakt efter lycka och ta det i ett större perspektiv, nämligen alla människors jakt efter lycka. Huvudpersonen förklarar hur han känner igen sitt eget beteende i andra människor och önskar att han kunde berätta för dem att de istället borde passa på att uppskatta vad de redan har.

3.7 Read My Mind

Även den här låten beskriver en relation mellan två personer och ännu en gång beskrivs en konflikt som man som lyssnare inte får reda på vad den handlar om. Huvudpersonen vill berätta något, men vågar inte. Han önskar därför att den andra personen kunde läsa hans tankar. Refrängen, som går ”I just need you to read my mind, one more time”,

säger ganska mycket med förhållandevis få ord. I början är den motsägelsefull i att huvudpersonen beskriver tankeläsning som något enkelt. Men den får snart mer tyngd då man förstår att de två personerna har ett så starkt band till varandra att ”tankeläsning” inte bara är en omöjlighet, utan faktiskt har skett tidigare. Givetvis handlar låten inte om att bokstavligt talat läsa tankar, utan snarare att se igenom en annan människor och på det stora hela förstå vad personen tycker utan att denne behöver säga det.

4 Diskussion

4.1 Texter och teman

Jag har som sagt strävat efter att vara universell i de teman jag behandlat i mina texter, med avsikten att alla mina låtar ska kunna användas i så många olika sammanhang som möjligt. Om vi exempelvis tittar på min text i låten ”Words”, ser vi ett par saker som tydligt pekar på att låten är skriven för ett specifikt ändamål, i det här fallet en TV-serie, då den skiljer sig från många andra låtar i vissa avseenden.

- *Vi vet inte vem låten handlar om*

För det första vet vi inte vem huvudpersonen är eller vem han sjunger till. Texten är såpass vag när det gäller de inblandade personerna att han skulle kunna sjunga till en partner, en vän, en förälder eller till en grupp av människor. I ett normalt låtskrivarscenario hade detta kunnat känneteckna en svag text, då det inte målar upp en tydlig bild i lyssnaren huvud. Men eftersom jag i det här fallet jobbar mot ett bildmedium så finns det andra regler. Jag *behöver* inte måla upp en bild i lyssnaren huvud, eftersom detta bildmedium gör det åt mig.

- *Låtens konflikt framgår inte*

Som lyssnare vet vi inte vad som har hänt som gör att huvudpersonen inte kan ”hitta de rätta orden”. Vi får en metafor i form av en skogsbrand, men vi vet inte vad den syftar på. Samma princip gäller här: Eftersom låten är tänkt att användas i en TV-serie, finns det ingen anledning för mig som låtskrivare att förklara konflikten för lyssnaren. Det hade enbart resulterat i att låten blivit mindre användbar och inte haft lika stor chans att bli vald av en music supervisor.

- *Vi vet ingenting om tid, plats eller scensättning*

Inte i texten pekar på när eller var den utspelar sig. Vi vet inte om det är år 2016 eller 1992. Vi vet inte vilket land vi befinner oss i. Vi vet inte om det är dag eller kväll, hur vädret ser ut eller vilken årstid det är. Som lyssnare behöver vi inte den informationen, utan kommer applicera den information vi får av bilden till låten – och tvärtom.

Notera att jag använder ”Words” som exempel, men att dessa punkter är genomgående för de flesta av låtarna jag skrivit under arbetets gång. I vissa fall har jag ifrångat dessa principer, för att idén bakom låten kräver det. Exempel på detta finns att hitta i bland annat ”Starlight”, som uppenbart utspelar sig på kvällen eller natten. Det gör att den låten aldrig kommer kunna användas till en scen som utspelar sig i dagsljus.

En av de stora utmaningarna i det här arbetet har varit att hitta gränsen mellan abstrakt och konkret. Om jag är för konkret, kommer låten med största sannolikhet att skära sig med bilden. Men om jag är för abstrakt, kommer låter bara bli en massa nonsens som egentligen inte handlar om någonting. Mitt bästa verktyg har varit att försöka använda uppfreskande bildspråk och att inte använda för många textmässiga klichéer.

4.2 Genre och arrangemang

I det här arbetet har jag fokuserat på akustisk musik med fokus på sång och akustisk gitarr. Detta för att den sortens musik dök upp konstant under mitt analysarbete, men även för att jag har jobbat inom denna genre tidigare och känner mig bekväm med den. Det finns även andra genren och influenser att hitta i de låtar jag skrivit, då de har spår av exempelvis rock, country och folk.

När det gäller arrangemang (i de tre låtar jag gjort ett) har jag jobbat på att skapa en känsla av närhet, framför allt i sång och gitarr. Instrumentationen har jag försökt hålla organisk snarare än syntetisk, det vill säga att jag försökt använda instrument som låter äkta. Jag har begränsat mitt användande av MIDI-instrument till trummor och piano då dessa instrument inte behöver bearbetas i någon högre grad för att låta autentiska, medan blås- och stråkinstrument har valts bort då de i MIDI-format kräver mer bearbetning för att vara övertygande. Alternativet hade varit att spela in dessa instrument live, men det kände jag inte var aktuellt då mitt fokus under arbetet låg på

låtskrivande och inte inspelning. Jag har istället byggt mina arrangemang med hjälp av sång, akustisk gitarr, elgitarr, piano, bas, trummor och percussion.

Mitt mål har hela tiden varit att spela in och arrangera tre av låtarna så att de uppnår broadcast quality. Det känner jag att jag gjort, men jag tror jag hade kunnat få fram ett betydligt bättre resultat om jag fått lägga mer tid på mina produktioner. Jag har som sagt spelat in allting hemma i min egen lägenhet, och resultatet hade såklart kunnat bli bättre i en riktig studio med bättre akustik och teknik.

5 Slutsats

Det här arbetet har varit en ögonöppnare på många sätt. För det första är det nu uppenbart för mig att det går att optimera sina låtar för att fundera i en TV-serie, vilket är en tröstande tanke för någon som mig, som planerar att fortsätta jobba mot den här branschen och förhoppningsvis kunna tjäna pengar på det. Trots att mycket av den musik som finns att hitta i dessa TV-serier *inte* är skriven specifikt för TV, så följer i stort sett alla låtar jag stött på de mönster som jag försökt belysa i det här arbetet. Om man kan skriva en bra ”TV-serielåt” utan att ha dessa riktlinjer i åtanke, tänk då vad man som låtskrivare kan åstadkomma om man faktiskt har det.

När jag ser tillbaka på mitt arbete, måste jag erkänna att det finns saker jag hade velat göra om om jag haft chansen. Nu i efterhand känns det som att jag borde fokuserat ännu mer på själva låtskrivandet och hoppat över inspelnings- och arrangeringsdelen. Eftersom jag hade mindre än en vecka på mig att spela in, arrangera och mixa tre låtar, blev resultatet helt enkelt inte så bra som jag hade önskat. När man jobbar under den sortens tidspress, blir det lätt att man bara kör på utan att riktigt tänka efter. När jag nu lyssnar på mina låtar så känner jag att jag i vissa fall inte följde analysen utan snarare föll in i gamla mönster.

Trots dessa detaljer är jag både nöjd med mitt arbete och inspirerad att fortsätta denna resa, då jag som sagt tror det finns goda möjligheter att göra karriär inom det här området. Nästa steg för mig är nog att reflektera över de låtar jag skrivit och hur de faktiskt fungerar tillsammans med en rörlig bild. Kanske är mina föreställningar om hur

bra mina låtar fungerar för ändamålet helt fel, och då hoppas jag kunna lära mig av de misstag jag gjort och i slutändan bli en bättre låtskrivare tack vare dem.

Referenser

Litteratur

Cooke, Mervyn (2008). *A History of Film Music*. New York: Cambridge University Press.

Frederick, Robin (2010). *Shortcuts to Songwriting for Film & TV*. Los Angeles, Calif.: Taxi Music Books.

White, Paul (1999). *Basic MIDI*. London: Sanctuary.

TV-serier

Foster, David (Manusförfattare), & Platt, David (Regissör). (2005). Mirror Mirror [TV-serieavsnitt]. *House M.D.* USA: Fox Broadcasting.

Grazer, Brian (Producent), & Sherman-Palladino, Amy (Regissör). (2000). *Gilmore Girls*. [TV-serie]. USA: The WB.

Lawrence, Bill, Donovan, Garrett, Goldman, Neil (Manusförfattare), & Koch, Chris (Regissör). (2004). My Screwup [TV-serieavsnitt]. *Scrubs*. USA: NBC.

Lerner, Garrett; Friend, Russel; Kaplow, Lawrence & Shore, David (Manusförfattare), & Sackheim, Daniel, (Regissör). (2006). Cane and Able [TV-serieavsnitt]. *House M.D.* USA: Fox Broadcasting.

Phelan, Tony; Rater, Joan (Manusförfattare), & Corn, Rob (Regissör). (2007). Didn't We Almost Have It All? [TV-serieavsnitt]. *Grey's Anatomy*. USA: ABC.

Musik

Mayer, John (2006). Gravity. Från *Continuum* [CD]. New York City, NY: Columbia Records.

Michaelson, Ingrid (2008). Keep Breathing. Från *Be OK* [CD]. Staten Island, NY: Cabin 24.

Radin, Joshua (2006). Winter. Från *We Were Here* [CD]. New York City, NY: Columbia Records.

White, Jack & White, Meg (2001). We're Going To Be Friends [CD]. Från *White Blood Cells* [CD]. Memphis, TN: Sympathy for the Record Industry.

Bilagor

Words - Lyrics

I don't know what this means
Hard to believe that this isn't a dream

Once together, now apart
Sometimes it's easy to forget who you are

How do I explain
That this rain
Can't put out the fire

Nobody's fault
We didn't see the smoke

**And I try, but I can't seem to find the right
Words, words
What I thought was a blessing, turned out to be a
Curse, curse**

When the world comes crashing down
It's easy to stop or to turn back around

Remember the good days, forget the bad
It's not what you lost, it's what you had

Hard to let go
We all want to know why we
Can't put out the fire

Try to explain
What you want me to say

**And I try, but I can't seem to find the right
Words, words
What I thought was a blessing, turned out to be a
Curse**

Starlight - Lyrics

Starlight
Guide me tonight, 'cause I'm
Lost once again
Where do I run to, when the truth
Knocks me down

Starlight
Shining so bright
It's reflecting in my eyes
If I let go now, just know that
I gave it my all

**And I'll do all I can
To find my way
So you don't have to
Watch over me
Anymore**

Starlight
Friend in the night, when everything else go dark
Where do I hide away, waiting for the day
To arrive

Starlight
Remind me tonight
Who I am and why I'm here
And if I stray from the road, I hope you know
It's alright

**And I'll do all I can
To find my way
So you don't have to
Watch over me
Anymore**

And I'll ignore
This feeling
You provide
My life
With meaning

[Chorus]

Starlight

Most of Me - Lyrics

I've spent so many hours
Just staring at the door
Don't know what I expected
But I wanted something more

Where my life is heading
Is something I should know
Am I brave for holding on
Or scared of letting go

I find myself repeating
Mistakes already made
And I keep on believing
That things are gonna change

You claim to understand me
Say you don't want me gone
I'm never gonna force you
But you're free to come along

**And a part of me
Wants to know
But most of me still don't**

**And a part of me
Wants to stay
But most of me know that I won't**

Just another day
Another lousy week
Again I sit in silence
Do you want me to speak?

It's just another month
Let's not make it a year
Haven't got a clue
Why we're staying here

**And a part of me
Wants to know
But most of me still don't**

**And a part of me
Wants to stay
But most of me know that I won't**

And I'm holding on
And I'm holding on
I'm holding on
If I ever let go
Baby, you should know

**That a part of me
Wants to know
But most of me still don't**

**And a part of me
Wants to stay
But most of me know that I won't**

The Funeral - Lyrics

Painfully slow, time goes on
Every second feel so long

The air that I breathe, choking me
Slowly

The people around, only makes me feel
Lonely

**Sometimes all hope is lost
And you don't know what to believe in
Sometimes the strongest heart
Still can't keep on beating**

**Ooh, ooh, ooh
Ooh, ooh, ooh**

Have I been sitting here, for hours or days
Every thought seems to lose its way

The empty words, only makes it so much
Worse

Forced to smile at the world outside
But I hurt

**Sometimes we all lose faith, we lose our way
But I keep breathing
Sometimes the strongest heart
Still can't keep on beating**

**Ooh, ooh, ooh
Ooh, ooh, ooh**

And I remember how you used to say to me
That a silver lining hides in every cloud
But I find it kind of hard right now to really see
That something good could come from your demise

**Maybe I've lost all faith, lost my way
But I keep breathing
Sometimes the strongest heart
Still can't keep on beating**

Bittersweet – Lyrics

I've spent hours, days and years
Trying to make it here
I've walked through these halls, talked to these walls
Shared all my fears

But now I don't know what to say
This ocean is quiet today
You wouldn't believe, what hides underneath
These steady waves

Ooh

**This is the moment I've been waiting for
Where I wanted to be
But how can the flavor I've wanted so, taste so
Bittersweet
Bittersweet**

**This is the moment I've been dreaming of
Afraid I would never achieve
But how can the flavor I've waited for, taste so
Bittersweet
Bittersweet**

Every question coming from you
That I should know the answer to
Make me doubt, all about
What I wanted to do

And I've learned a lot from this
Lessons that shouldn't be dismissed
Holding on, to what you want
Is hard to resist

**This is the moment I've been waiting for
Where I wanted to be
But how can the flavor I've wanted so, taste so
Bittersweet
Bittersweet**

**This is the moment I've been dreaming of
Afraid I would never achieve
But how can the flavor I've waited for, taste so
Bittersweet**

One Day – Lyrics

For the first time in my life
I feel it in my bones
Not like growing up
But more like growing old

I see it in your eyes
And feel it in your touch
You thought we had the time
But now we're in a rush

(And I sing)

**One day we will have it all
One day we will have it all
One day we will have it all
One day**

This road we're walking on
Is tougher than we thought
But if you fall again
I will help you up

You're looking for a sign
But I'm already sure
That as long as I have you
I'll never ask for more

(And you sing)

**One day we will have it all
One day we will have it all
One day we will have it all
One day**

Now that everything is gone
And all the years have passed
I wish that we had known
What we really had

They say there's nothing wrong
With fighting for a cause
But I wish that we had known
That we'd already lost

(And we sing)

**One day we will have it all
One day we will have it all
One day we will have it all
One day**

People walking down the street
Blinded by the thought
Of all the things they want
They're missing what they've got

I see it every day
And wish that I could help
But it's something you must learn
Only for yourself

(And they sing)

**One day we will have it all
One day we will have it all
One day we will have it all
One day
One day
One day**

Read My Mind – Lyrics

Every day
I feel you slip away from me

How do I explain
That I don't want you to leave

I know we've had our fights
I know we've had our differences

But I'm standing here tonight
So listen as I tell you this

**I just need you to
Read my mind
Read my mind
Read my mind
One more time**

It's killing me to lie
And a part me is hoping for

Your wondering eyes
To see that there is something more

I find myself
Thinking of the better days
And I'm searching for the words
I know I'll never dare to say

**I just need you to
Read my mind
Read my mind
Read my mind
One more**

Time may pass
And I will make it out, but if I could I would
Walk right back
All I want is for this to last

**I just need you to
Read my mind
Read my mind
Read my mind
One last time**

5.1 Loggbok

Onsdag 20/1:

Idag hade jag min första handledning med Patrik. Det var så sjukt skönt, för jag var lite osäker på min idé och hur jag skulle gå till väga och kände verkligen att jag behövde hans hjälp för att bolla idéer. Det fantastiska med Patrik är att jag inte ens behövde ställa frågorna jag förberett. Det första han sa var ”jag har läst igenom din idé, och jag gillar den. Dock tycker jag du borde ta bort den biten och istället göra så...”, och på två minuter så hade jag fått svar på alla frågor jag inte ens hunnit ställa. Så nu har jag slopat idén med att blanda in ett bildmedium och enbart skriva låtar ur ett tänkt scenario. Anledningen är att Patrik kände att jag börjar i lite fel ände, då det i ett skarpt läge aldrig går till på det sättet att man får en scen och sedan ska skriva en låt till den. Nu ska jag alltså inleda mitt arbete med att göra en analys av olika TV-serier och hur de använder sig av populärmusik.

Torsdag 21/1:

Jag har nu påbörjat analysarbetet av TV-serien House M.D. Spontant känns det väldigt rätt, då jag tycker mycket av musiken i den TV-serien är både bra och rätt lik den musik jag själv skulle vilja skriva och producera. Det känns som en bra utgångspunkt, att faktiskt titta på musik som man gillar och som man vill ta inspiration ifrån. Jag har funderat en del på hur jag ska lägga upp min analys. Eftersom jag vill göra en så bred analys så möjligt, är det svårt för mig att göra särskilt djupa analyser av enskilda låtar. I nuläget har jag påbörjat en tabell där jag skriver ner låtens titel, artist, tempo, taktart, övergripande handling, anchorline, instrumentering och om den går i dur eller moll. Jag skriver också ner scenens tema, för att kunna se om det finns en direkt koppling mellan den och låtens olika parametrar. Vi får se om den här sortens ”ytliga” analys fungerar att utgå ifrån. Jag funderar på att istället välja några få låtar och göra en djupare analys av dem. Dock är jag lite orolig att arbetet då helt plötsligt kommer bli en övning i Ghost Writing, dvs att jag gjorde en analys av en låt och sedan försöker skriva något liknande.

Mån 25/1:

Jag känner nu att jag kommit en bra bit på väg i mitt analysarbete. Jag tycker det är skönt när saker och ting uppenbarar sig utan att man måste gräva så djupt. Exempelvis har jag märkt att det här med ”avskalade” arrangemang *verkligen* är något som är genomgående. Ätminstone i House och Grey's Anatomy, som är de enda TV-serierna

jag tittat på än så länge. I mitt eget arrangerande och producerande blir det lätt att jag slänger på instrument efter instrument för att ge en illusion av ett fullband, även om det bara är jag själv som spelar och det faktiskt är en singer-songwriter-låt. Jag tror att jag verkligen måste träna på det här med avskalat. Det hade nog varit nyttigt att göra en låt som verkligen bara är akustisk gitarr och sång. Kanske lite stämsång också, hehe. Vi får se om det blir något sådant när arbetet går över till produktionsfasen. Jag måste trots allt skriva låtarna först.

För övrigt så fick jag äntligen hem boken *Shortcuts to Songwriting for Film and TV* idag. Har suttit och skummat i den en stund och den känns verkligen helt perfekt för mitt arbete. Tar upp många relevanta saker som jag kommer ha nytta av när jag skriver mina låtar och som jag kommer kunna referera till när jag skriver min rapport.

Tisdag 26/1:

Spontan tanke. En del av texterna är ganska svåra att greppa. De hade kunnat handla om i princip vad som helst. Detta gör att de ut en textmässig synvinkel varken är positiva eller negativa. Jag vet inte riktigt vad jag tycker om det. Jag gillar texter som går att tolka på flera olika sätt, men jag tycker inte om när man drar det till sin spets och knappt kan hitta en enda rad som faktiskt betyder någonting. (Exempel: *Hit the Ground* och *In the Waiting Line*). Jag tycker att en bra text ska kunna tolkas på ett par, tre olika sätt. När man skulle kunna tolka en text på 100 olika sätt, då börjar jag ifrågasätta om låtskrivaren ens hade en idé med texten från början, eller bara fyllde ut den med en massa nonsens och fraser som låter bra utan att betyda ett skit.

För övrigt var jag på 25%-seminarium idag. Det var inte jättegivande, eftersom jag inte hade något att spela upp, men det var kul att lyssna vad de andra gör för arbeten. Dessutom är det jättebra för mig att det finns regelbundna seminarium schemalagt under de kommande veckorna. Om det är något jag är dålig på så är det självdisciplin och att inte skjuta upp saker för länge. Så att redovisa sitt arbete oftare är jättebra för min del. Efter dagens seminarium är jag väldigt taggad på att bli klar med analysen och påbörja låtskrivandet.

28/1:

Jag har nu samlat ihop material från ca tre säsonger av *House M.D* och tittat på ett par avsnitt av *Grey's Anatomy* (jag har alltså bara påbörjat arbetet med *Grey's*). Något som

slår mig är att Grey's för det första använder betydligt fler låtar än House. När det gäller icke-diegetisk musik som inte är vanlig underscore, så är det i princip bara slutscenen i House där sådan musik finns att hitta. Och det är inte ens i varje avsnitt, utan snarare i två tredjedelar av fallen som slutscenen innehåller en låt. I Grey's Anatomy däremot, används poplåtar i betydligt högre grad – åtminstone i första säsongen. Jag antar att detta helt enkelt beror på vad regissör och musical supervisor vill att serien som helhet ska ge för utstrålning. En skillnad som finns mellan serierna är att det ofta är mer upptempo och "välarrangerad" musik i Grey's. Jag tror att det är det för att förmedla till tittaren att det hela tiden händer saker i serien. Hur musiken används i serierna symboliserar vardagen för huvudkaraktärerna i dem. I House får vi följa en mindre grupp välutbildade läkare, som nog kan betraktas som "överst i näringskedjan" av läkare. Huvudpersonen Gregory House svarar endast (?) till en person: Chefen över hela sjukhuset. I Grey's däremot, får vi följa grupp människor som precis avslutat sin läkarutbildning och befinner sig i näringskedjans bottenskikt, vilket man som tittare blir väl medveten om redan i de första scenerna.

När det gäller andra skillnader mellan hur serierna använder sig av musik, så har jag funderat på vad låtens titel och text har för anslutning till vad som händer i bild. I Grey's Anatomy finns det oftast ett tydligare samband mellan dessa två. Exempelvis spelas låten "Life Is Short" av Butterfly Boucher samtidigt som scenen handlar om en patient som mot förmodan dör under en operation.

Tankar om att låta arrangemanget i en låt växa:

Jag har en tendens att, i mina arrangemang, börja avskalat och sedan låta låten växa genom att arret växer. Jag kanske väntar med att ta in vissa element till första refrängen eller andra versen. En tanke jag har när det gäller TV-serielåtar är att det kanske inte är en bra idé. Om en låt har rätt "känsla" så borde den behålla den känslan från början till slut.

Fredag 29/1:

Idag fick det bli en paus i analysarbetet för att skriva ihop ett utkast av min nuvarande metod.

Tisdag 2/2:

Nu har jag påbörjat analysarbetet av Gilmore Girls. Jag tror det är en bra TV-serie att ha till grund för mitt arbete, eftersom den på många sätt är lik de andra två jag har valt men ändå behandlar andra teman och har en ganska annorlunda story. Just nu känner jag att analysarbetet har tagit lite väl långt tid. Jag vill bara bli klar med det så fort som möjligt så jag kan påbörja låtskrivandet. Samtidigt känner jag att det är viktigt att jag gör en noggrann och grundlig analys eftersom alla mina låtar kommer skrivas baserat på den. Hur som helst, jag ska försöka bli klar med den inom ett par dagar. Helst hade jag velat ha med ännu fler TV-serier, men pga tidsbrist får jag nog nöja mig med tre.

Torsdag 4/2:

Idag hade jag min andra konstnärliga handledning med Patrik. Han kan verkligen ge mig precis den skjuts och motivation jag behöver. Trots att jag har känt mig missnöjd med att analysarbetet tagit för långt tid och att jag fastnat i arbetet, lyckades han snabbt muntra upp mig och förklara att det rent tidsmässigt absolut inte är någon fara på taket och han tror på mig och mitt arbete. Det var verkligen precis vad jag behövde höra, och jag kände mig direkt motiverad att få klart analysen och påbörja låtskrivandet. Så under eftermiddagen har jag suttit och försökt få ner alla tankar och reflektioner i löpande text. Det var faktiskt förvånansvärt enkelt att skriva den slutgiltiga analysen. Det var bara att skriva, liksom. Jag kanske kommer skriva lite mer utförligt om vissa bitar i ett senare skede av arbetet, men som det ser ut nu så känner jag mig färdig med analysen och är redo att börja skriva låtar. Jag kom överens med Patrik om att ha som mål att skriva en låt om dagen. Han tror stenhårt på att kvalitet kommer födas ur kvantitet, vilket jag tyckte var väldigt inspirerande. Han sa också att han tycker att jag inte ska vara stenhård med att faktiskt avsluta mina låtar, utan istället nöja mig med 50 eller 75% om jag känner att jag inte kommer längre än så. Det känns som en skön och välbehövlig approach, eftersom jag sällan blir helt klar med mina låtar på en session, liksom.

Måndag 8/2:

Idag skrev jag en låt som heter "Words". Den blev inte helt klar och jag är inte helt säker på formen, men jag har åtminstone kommit en god bit på väg. Jag tror jag lyckades ganska bra med att vara "lagom vag" med vad låten faktiskt handlar om. Dess ton och tema känns lite sorglig och ångerfull, men man vet inte exakt varför. För att kompensera för avsaknaden av konkreta saker i texten, försöker jag använda mycket bildspråk och metaforer. Jag har också en rätt tydlig idé om vad jag vill göra med den

här låten arrangeringsmässigt. Den kommer vara avskalad och jag tror att refrängen kan bli väldigt snygg med lite stämmor på de sista orden i varje fras. Jag tänkte försöka spela in en liten demo på den inför 50%-seminariumet i övermorgon, men jag borde nog prioritera att skriva en andra låt först.

Tisdag 9/2:

Låt nummer 2 heter "Read My Mind" och handlar om en relation mellan två personer som på senare tid inte sett så bra ut. Huvudpersonen vill säga till sin vän/partner (haha, alltså det här med att jag är så vag i mina texter kommer verkligen bli ett problem när jag ska skriva min rapport sen. Kommer behöva hålla på så här hela tiden) att han inte vill att de ska skiljas åt, men han kan inte. Han uttrycker därför en önskan att hen kunde läsa hans tankar.

Jag är lite osäker på den här låten alltså. Nu när jag lyssnar på den så inser jag att typ hela låten är väldigt front heavy. Det är något som jag märkt att jag har en tendens att göra. Jag börjar gärna fraseringen likadant genom en hel låt, och måste aktivt tänka på att variera mig för att göra det. Den här gången kom jag inte på den tanken, så jag kanske får gå tillbaka och ändra lite på fraseringen för att ge låten mer variation. Anyway, nu ska jag spendera kvällen med att göra ett par snabba inspelningar av dessa två låtar som jag kan spela upp på 50%-seminariet imorgon, och göra eventuella rewrites baserat på kommentarerna jag får där.

Onsdag 10/2:

Idag var det 50%-seminarium. Jag tycker att jag fick många nyttiga kommentarer på mina låtar samtidigt som jag blev inspirerad att skriva fler. Jag måste nog gå tillbaka om göra små rewrites på båda låtarna, för det är vissa saker som inte funkar. Detta tänker jag dock endast göra i mån av tid. Jag vill inte fastna, utan istället hela tiden blicka framåt och skriva nytt snarare än att skriva om gammalt. Om jag i slutändan bestämmer mig för att dessa två låtar inte ska vara med bland de jag spelar in "på riktigt", finns det ingen direkt anledning att rewrite:a/skriva klart dem nu direkt.

Fredag 12/2:

Idag skrev jag en låt som blev nästan som en ghost song av låten "We're Going To Be Friends" av the White Stripes. Den heter "One Day" och berättar lite av en historia om två människor och deras liv. Än en gång försökte jag vara ganska vag, men i den här

låten tror jag att man har lite mer av ett hum om vad som försigår. Det handlar i alla fall om deras drömmar och förhoppningar, som inte riktigt går i uppfyllelse – men det gör ingenting så länge de har varandra. Låten är väldigt repetitiv och lunkande. Den har fem verser och fem refränger, vilket jag inte är säker på kommer funka. I en så lång låt vill man gärna ha något stick eller liknande som bryter av låten och ger det variation. Men sedan tänker jag på låtar som ”Desolation Row” av Bob Dylan, som är typ elva minuter lång och verkligen bara är samma sak hela tiden – och trots det är så jävla bra. Jag undrar om det krävs en väldigt berättande text för att lyckas med en sådan sak, för isåfall tror jag inte riktigt att min text kommer hålla. Jag ska spela upp den för Patrik på måndag så får vi se vad han säger.

För övrigt vill jag bara tillägga att Shortcuts to Songwriting for Film and TV är så jäkla inspirerande. Den känns bara så sjukt hoppfull och det känns som att boken och författaren verkligen *vill* att jag ska lyckas. ”Du kan klara det här!”, ”Jag vet att du gör dina texter rättvisa genom att tänka igenom dem noga” och ”Det finns massor av människor som tjänar bra med pengar på det här, så varför skulle inte du kunna vara en av dem?”. Man blir så jäkla pepp på att göra det här när det känns som en avlägsen dröm att lyckas. Men detta var lite av en side note, hehe.

Söndag 14/2:

Jag kände att jag verkligen ville ha mer än en låt att spela upp på handledningen imorgon, så idag skrev jag en som heter ”Bittersweet”. I kontrast till ”One Day” som var lunkande och laid back, är Bittersweet mer av en power-ballad typ. Den handlar om att nå fram till sitt mål men när man väl är där så är det inte riktigt lika nice som man hade väntat sig.

Måndag 15/2:

Handledning med Patrik idag. Han hade, i vanlig ordning, många bra synpunkter på mina låtar. När det gäller ”One Day”, tyckte han bland annat att låten är väldigt statisk. Han gav mig tipset att läsa igenom texten högt för mig själv och reflektera över hur jag kommunicerar med lyssnaren och sedan försöka *berätta* låten mer. Jag tror helt enkelt det behövs lite mer känsla. Han hade också en del synpunkter och förslag på förändringar i texten. Jag gillade hans idéer om att försöka hålla låten på en mindre skala. I ett försök att låta texten växa, går jag mot slutet av låten från att prata om de två personerna till att prata om deras omgivning och inkluderar i princip hela världen.

Patrik tycker att låten nog kommer väga tyngre om jag håller mig till att berätta om dem och deras relation till varandra, och jag tror han har rätt.

I "Bittersweet" fanns det också en del att kommentera. Han tyckte jag skulle testa att göra om låten till en 4/4 istället för 6/8 som den är nu. Sedan fanns den en del smådetaljer i texten och i min frasering, men det var inga stora grejer. Jag tror att den här låten kommer stå eller falla på prodden. När jag hör den hör jag en väldigt kraftig och stark refräng, och prodden måste stödja det annars fallerar hela grejen.

Torsdag 18/2:

De senaste dagarna har jag jobbat med min rapport och tagit en paus från låtskrivandet. Tråkigt men nödvändigt när man skriver kandidatuppsats, haha. Jag har slipat lite på analysen, skrivit om min metod-del och plockat ut en del bitar från boken som jag tror jag kommer vilja ha med i rapporten. Spontant känns det som det var ett nödvändigt avbrott från låtskrivandet för att få ny energi och lite perspektiv.

Lördag 20/2:

Igår påbörjade jag en ny låt och idag skrev jag klart den. Låten heter "Starlight" och behandlar temat ensamhet. Jag blev rätt nöjd med den faktiskt. Det känns som en låt som kommer växa på ett naturligt sätt tack vare arrangemanget. Låten blev dessutom helt färdig, vilket är något jag inte riktigt lyckats med med flera av de andra låtarna, vilket får mig att tro att den kommer vara med bland de jag proddar sen.

Måndag 22/2:

Ny låt. Den här heter "Most of Me" och är lite mer energisk och har nästan lite country-vibbar. Den handlar om en person som är missnöjd med några aspekter av sitt liv och går igenom en inre kamp om vad han ska göra åt detta. Låten blev helt färdig, men jag är fett tveksam på sticket alltså. Jag tror att jag kan göra något bättre där, men frågan är om det finns tid. Jag känner verkligen att jag vill börja spela in några av låtarna nu, eftersom tanken är att jag ska hinna spela in, arra och mixa fyra låtar innan den konstnärliga delen ska vara klar.

Tisdag 23/2:

Idag skrev jag äntligen låten som jag planerat att skriva sedan arbetets början, nämligen en låt som behandlar känslan av att förlora någon och att sörja den personen. Låten hade

arbetsnamnet ”The Funeral”, men nu när den är klar känns det inte som att det finns någon självklar titel i texten, så jag kanske behåller den titeln. Robin Fredericks pratar om det här med titlar i sin bok, och hon säger bland annat att titeln ska vara relevant och intressant, så att en music supervisor ska haja till när den läser titeln. Detta tror jag är något som the Funeral har till sin fördel. Om någon söker efter en låt som ska behandla temat sorg, så tror jag alla kan se kopplingen till en begravning.

Onsdag 24/2:

Idag hade jag handledning igen. Fy tusan vad bra det är med regelbunden handledning. Det får mig verkligen att jobba mot mindre, irrelevanta deadlines snarare än att tänka ”den 4:e mars ska ALLT vara klart”, för då vet man ju knappt var man ska börja. Hur som helst, så spelade jag upp mina tre senaste låtar för Patrik och han hade som vanligt en hel del att säga.

I ”Starlight” var det en del smådetaljer i texten. Vissa bitar var lite väl klichéartade och andra inte helt genomtänkta. Vi diskuterade även fraser och hur jag på vissa ställen kan göra låten starkare genom att dra ut på fraser och ord osv.

Det fanns mycket att prata om när det gäller ”The Funeral”. Patrik fick direkt idéer när det kommer till det framtida arret. Han tycker också att jag måste jobba mer med mina verb och göra dem lite starkare. De är lite generic i nuläget liksom.

Det var ungefär samma grej när det gäller ”Most of Me”. Smådetaljer i text och fraser, men inga stora saker. Patrik verkade verkligen gilla låten, vilket alltid får mig att bli taggad på att jobba vidare med en låt.

Nu känner jag dock att jag verkligen vill komma igång med inspelning av låtarna. Jag kommer nog bara skriva fler ifall det finns tid, men från och med nu blir det fokus på inspelning och arrangering.

Fredag 26/2:

Inspelning och arrangering påbörjad. Jag började med The Funeral. Just nu känner jag bara att det är så jäkla kul med musikproduktion. Det är så häftigt när en låt som inte existerade för en vecka sedan helt plötsligt börjar ta form i ett arrangemang och känns som en färdig låt. Jag har också beslutat mig för att all inspelning, arrangering och mix kommer ske hemma hos mig istället för i universitetets studior. Detta pga att jag vill se

hur bra det kan bli när jag gör det hemifrån, eftersom jag inte kommer ha tillgång till universitetets studior om ett halvår känns det som en god idé att inte vara beroende av dem i mina egna produktioner.

Söndag 28/2:

Nu har jag även påbörjat inspelning och arr av "Most of Me". Det har gått åt mycket tid till att försöka skapa dynamik i låten, och jag har inte nått fram än. Hittar inga självklara stämmor i refrängen, vilket är frustrerande för jag tror att låten hade blivit hjälpt av det. Dock så har jag hittat ett trumkomp som funkar väldigt bra, som är rätt likt kompet i Bron Yr Our Stomp av Led Zeppelin, som är en av mina favoritlåtar med dem. Det känns väldigt "folky" och drivande. Imorgon är det dags för den sista handledningen, så jag kommer nog spendera kvällen med att jobba vidare så att jag har kommit så långt som möjligt med arret innan jag får feedback av Patrik.

Måndag 29/2:

Handledning. Det var kul och uppfriskande att äntligen prata om arr och mix istället för låtskrivande. Även om fokus ligger på låtskrivande i mitt arbete är det så roligt att äntligen vara igång med produktionsbiten. Patrik gav många bra tips på vad jag kan göra för att höja mina arrangemang, samtidigt som han tipsade om mix-detaljer att tänka på när jag väl kommer till den biten.

Tisdag 1/3:

Idag var jag hos Uran och han la lite piano på The Funeral och Starlight. GAH, vad bra det blir. Ibland inser man verkligen vikten av att låta en riktigt bra instrumentalist spela in, istället för att man gör ett halvdant och amatörmässigt försök själv. Så nu har jag spenderat ett par timmar med att klippa och finputs tagningarna och experimentera med att lägga dem på olika ställen i låtarna. Jag fick en idé om att göra något lite konstigt med arret i The Funeral. Jag testade att ta bort typ allt utom piano och sång mot slutet av låten och det funkade faktiskt rätt bra. Får se om jag behåller det, men det hade varit kul att köra på lite mer "outside the box"-tänk när det gäller arret.

Onsdag 2/3:

Idag började jag på allvar med Starlight. Jag har också beslutat att nöja mig med att prodda tre låtar, istället för fyra som var tanken från början. Jag tycker det är svårt att

skriva loggbok om inspelning och arrangering, för det handlar mest om att jag testat mig fram. Jag kan sitta här och rabbla saker som jag testade men som inte funkade, men det känns ju bara tråkigt och irrelevant. Så jag tror jag ger upp nu och återgår till att faktiskt spela in musik.

Fredag 4/3:

Nu är låtarna ”färdiga”, dvs inskickade, och jag känner nu att det är lättare att prata om dem och hur jag tycker det gick med produktionerna.

För det första, så tycker jag att jag uppnått broadcast quality, men inte till den grad att jag varit bekväm med att släppa dessa låtar ifrån mig i det skick de är nu. De känns som att de kvalitetsmässigt ligger närmare en demoproduktion än en professionell produktion, och varför det är så finns det nog mer än ett svar på. För det första så är det givet att utrustningen och framför allt akustiken i min lägenhet skiljer sig från en professionell studiomiljö. För det andra så känner jag mig väldigt ringrostig när det gäller inspelning och mixande, eftersom jag under de senaste året jobbat mycket mer med låtskrivande än med dessa bitar. Den tredje och sista anledningen är utan tvekan tidspress. Hade jag fått en vecka till hade jag definitivt uppnått en högre kvalitet.

Jag tycker det är svårt att utvärdera låtarna i nuläget, eftersom jag känner mig så fartblind. Har verkligen jobbat från morgon till kväll den senaste veckan och då är det lätt hänt att man liksom tappar bort sig. Jag ska fortsätta lyssna på resultatet medan jag skriver min rapport nu i veckan, så kommer nog mina reflektioner om låtarna hamna där istället.